

се. Понѣкога напълваше устата си съ газъ и като я духаше навънъ на ситни капчици, както правятъ калпакчиитѣ, запалваше я съ клечка кибритъ и изъ устата му захващаше да излиза пламъкъ, като изъ устата на ламя. Това произвеждаше поразително впечатление, защото Агата го правѣше вечеръ и лѣтно време.

Но тоя фокусъ той отдавна вече не бѣше го правилъ, защото жена му се караше и го пждѣше, че ѝ миришелъ на газъ. Тѣй поне предполагаха селянитѣ, защото Агата, мълчаливъ, какъвто си бѣше, не казваше нищо, а само се подсмиваше. За жена си той избѣгваше да говори. Бѣше единственъ синъ, той за синъ, той за дъщеря, и когато баща му го убиха въ войната, видѣ се наследникъ на голѣмъ и хубавъ имотъ. За такъвъ ергенъ, пъкъ билъ и малко глупавъ, както го одумваха, не бѣше мжчно да се намѣри млада и хубава жена. Майка му бѣше яка и сърдчена жена и сама тя, съ снахата и съ слугата, излизаше наглава съ всѣка работа, като оставяше Агата да висне на Енiovото кафене и да играе цѣлъ день на карти. Но когато додѣше тежка работа — жетва, вършитба, или пъкъ когато се разсърдѣше отъ нѣщо, Агата самъ се залавяше за работа и тогазъ се виждаше, че не само е силенъ, но не е и тѣй глупавъ, за какъвто го мислѣха.

Баба Стояна, майката на Агата, бѣше из-